

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τοῖς ἐξωτ. φρ. 121

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΝΥΧΙΕΣ.

Ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῆς τελευταίας του ἀγορεύσεως ἀφῆρσε πᾶν γόνιτρον ἀπὸ τῆς ἐπιστρατείας, εἰπὼν ὅτι ἡ χώρα δὲν εἶναι δεσμευμένη καὶ δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ μεταβάλῃ πολιτικὴν.

Ὁ κ. Κουμουνδούρος δύναται νὰ εἴπῃ περὶ τῆς ἐπιστρατείας τοῦ νέου Πομπηίου ὅτι ὁ Πιρὸν ἔλεγεν περὶ ἀποτυχόντος ἔργου τοῦ Βολταίρου :

— Ὁ ἀ ἐπεθύμει ὁ Βολταῖρος νὰ ἤμην πατὴρ τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

Ἐτελείωσεν !

Ἐρχομεν ἤδη πεποίησιν περὶ τῆς ἀφομοιώσεως τοῦ κ. Τρικούπη πρὸς τὸν κ. Κουμουνδούρον. Ἀπητεῖτο καὶ τὸ ἐξωτερικὸν γνώρισμα, τὸ ὁποῖον εὗρέθη καὶ αὐτό.

Ἀπαντῶν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸς τὸν κ. Μπούμπουλην προχθὲς ἐπανέλαβε τὸ γνωστὸν κουμουνδουρικὸν : «Μᾶς γνωρίζετε καὶ σᾶς γνωρίζομεν.»

Τώρα δὲν ἔχει ἢ νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ τὸ περίφημον : Μὴ Χάνεσαι, τὸ Ἐντούτω Νίκα τοῦ Κουμουνδούρου καὶ θὰ ἔχωμεν τότε τὸ δικαίωμα νὰ λέγωμεν ὅτι καὶ περὶ τῶν Ῥώσων, ἀναφορικῶς τῶν Τατάρων : Εἴσε τὸν Τρικούπην νὰ βρῇς Κουμουνδούρον.

Ὁνομόφριος.

ΠΕΤΡΙΑΙΣ.

Ὁ κ. Δεληγιάννης ἔχειροκροτήθη εἰς τὴν τελευταίαν ἀγορεύσιν του ὑπὸ ἐνὸς δασκάλου καὶ δύο Μανώληδων. Φαντάσου ποδοκροτήματα !

Κατὰ τοὺς Τρικουπικούς, ἡ κυβέρνησις εἶναι ἀπὸ τώρα πεσμένη ὥστε αὐτοὶ εἶναι ξεπεσμένοι.

Ἡ Πρώτη γράφει ὅτι ὁ κ. Δεληγιάννης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν διαφόρους ἀπορίας οικονομικὰς καὶ πολιτικὰς. Ὁ ἀ ἐπροτίμων ἰὰν ἀνεκοίνου εὐπορίας οικονομικὰς.

Αἱ κυριώτεραι ἀπορίαι τοῦ κ. Δεληγιάννη συνεκεντροῦντο εἰς τὸ : ποῖον σκοπὸν ἄρά γε νὰ ἔχῃ ἡ ἐπιστρατεία ; Πρέπει νὰ πάγῃ ὁ στρατὸς ἔμπρός ; Πρέπει νὰ πάγῃ ὀπίσω ; Ἡ φαντασία μου ἀνεκάλεσεν ἀμέσως τὸν κ. Δεληγιάννην μὲ στολὴν πρέσβεως καὶ ἡρώτα : Ἄρά γε τί νὰ θέλῃ αὐτὸ τὸ σπαθακί ; Πρέπει νὰ πάγῃ ἔμπρός ; Πρέπει νὰ πάγῃ ὀπίσω ;

Ὁ λόρδος Γράμβιλ εἶπεν ὅτι τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα δὲν θὰ μείνῃ ἄλυτον.

Ἀποδείξτε ὅτι θὰ λυθῇ δι' αἵματος, διότι οὕτω πως λύονται αἱ παρθενίαι.

Ὅταν ἀναγινώσκω εἰς τὸν *Τηλέγραφον* ὅτι ὁ ὀργασμὸς τοῦ ἔθνους μας δίδει οὐ σμικρὰν ὠθησιν εἰς τοὺς κυρίους Γλάδστωνα καὶ Γαμβέτταν, σκέπτομαι ὅτι ἡ φράσις εἶναι αὐτὸ σμικρὸν ῥυθμικὸν καὶ διὰ τοὺς δύο.

Ὁ κ. Φιλήμων λέγει ὅτι ἡ ἐν μέσῳ τῶν Ἀμπελοκήπων ἐγκαθίδρυσις τοῦ Φρενοκομείου θὰ συντελέσῃ εἰς ὑπερτιμῆσιν τῶν πέριξ γαιῶν.

Τώρα φαντάζομαι πόσον ὑπερτιμημέναι θὰ εἶναι αἱ γαῖαι τοῦ *Τρελλοῦ*.

Κατὰ τὸν *Χρόνον* ὁ κ. Φρεῦσινὲ ἐζήτησε νὰ συνδέσῃ τὸ ἐλληνικὸν μὲ τὸ μαυροβουνιωτικὸν ζήτημα.

Ἄν τοῦτο γίνῃ, δὲν ἐλπίζω ἢ ἐλεῆμων Τουρκία νὰ μιμηθῇ τοὺς ἀσπλάγχχους ἐκείνους, οἵτινες πολλάκις διὰ τῶν ῥάβδων τῶν ζητοῦν νὰ ξεκολλήσουν δύο κύνας συμπεπλεγμένους.

Ἀκούσας τὸν κ. Δουζιναν λέγοντα ὅτι ἡ φυσιολογικ